

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0289

Naruszenie Konwencji ONZ o prawach dziecka i wykorzystywanie nieletnich przez marokańskie władze w czasie kryzysu migracyjnego w Ceucie**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie naruszenia Konwencji ONZ o prawach dziecka i wykorzystywania nieletnich przez marokańskie władze w czasie kryzysu migracyjnego w Ceucie (2021/2747(RSP))**

(2022/C 67/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Maroka, a w szczególności rezolucję z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie umowy między UE a Marokiem ⁽¹⁾, oraz swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie praw dziecka z okazji 30. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka ⁽²⁾,
- uwzględniając Konwencję praw dziecka ONZ z dnia 20 listopada 1989 r., a w szczególności zasadę dobra dziecka (art. 3 i 18),
- uwzględniając uwagi ogólne Komitetu Praw Dziecka ONZ, a w szczególności uwagę nr 14,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając oświadczenie Maroka z 1 czerwca 2021 r. w sprawie małoletnich Marokańczyków pozbawionych opieki przebywających nielegalnie w niektórych państwach europejskich,
- uwzględniając dwa oświadczenia marokańskiego ministerstwa spraw zagranicznych, współpracy afrykańskiej i ds. marokańskich ekspatriantów z 31 maja 2021 r. w sprawie kryzysu hiszpańsko-marokańskiego,
- uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony ⁽³⁾, który wszedł w życie w 2000 r., oraz partnerstwo dotyczące mobilności z 2013 r.,
- uwzględniając deklaracje prasowe Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa po posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych 18 maja 2021 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 9 lutego 2021 r. zatytułowany „Odnowione partnerstwo z południowym sąsiedztwem: nowy program na rzecz regionu śródziemnomorskiego”, a w szczególności rozdział czwarty dotyczący migracji i mobilności (JOIN(2021)0002),
- uwzględniając umowę między Królestwem Hiszpanii a Królestwem Marokańskim o współpracy w dziedzinie zapobiegania nielegalnej emigracji małoletnich bez opieki, ich ochrony i zgodnego powrotu, którą podpisano w Rabacie 6 marca 2007 r. i która weszła w życie 2 października 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenie Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji z 27 marca 2021 r. w sprawie osób niedawno przybyłych do Ceuty w Hiszpanii,
- uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 411 z 27.11.2020, s. 292.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0066.

⁽³⁾ Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 2.

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

- A. mając na uwadze, że stosunki między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim opierają się zgodnie z prawem na układzie o stowarzyszeniu z 2000 r.; mając na uwadze, że jako bliski sąsiad Maroko jest uprzywilejowanym partnerem UE w obszarze współpracy politycznej i gospodarczej oraz współpracy handlowej, technicznej i na rzecz rozwoju, co znajduje odzwierciedlenie w narzędziach służących realizacji tych celów, które obejmują roczne programy działania, kryzysowy fundusz powierniczy UE dla Afryki, Europejski Instrument Sąsiedztwa oraz program „Globalny wymiar Europy”, a także udział Maroka w programie Erasmus+ i „szczególny status” Maroka w europejskiej polityce sąsiedztwa przyznany temu państwu w 2008 r.; mając na uwadze, że Maroko jest trzecim co do wielkości beneficjentem funduszy unijnych w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa;
- B. mając na uwadze, że obecny kryzys wywołał bezprecedensowe napięcia dyplomatyczne między Marokiem, z jednej strony, a Hiszpanią i UE, z drugiej strony; mając na uwadze, że bez względu na cele leżące u podstaw sytuacji powstałej w Ceucie ten nieuzasadniony incydent jest niezgodny z długotrwałą współpracą i opartymi na zaufaniu stosunkami obu stron, zwłaszcza w obszarze migracji; mając na uwadze, że stosunki te należy chronić i przywrócić do stanu sprzed kryzysu dzięki stosunkom dobrosąsiedzkim oraz że powinny one służyć pogłębianiu wzajemnie korzystnych relacji poprzez wdrożenie nowego, niedawno opublikowanego programu UE dla regionu Morza Śródziemnego w kontekście odnowionego partnerstwa z południowymi sąsiadami, w którym Maroko zachęca się do zacieśnienia partnerstwa z UE w różnych obszarach;
- C. mając na uwadze, że od 17 maja 2021 r., po tym jak marokańska policja tymczasowo złagodziła kontrole graniczne, otworzyła bramy ogrodzenia granicznego i nie podjęła działań mających na celu powstrzymanie nielegalnego przekraczania granicy, doszło do bezprecedensowego wzrostu liczby przepraw na terytorium Hiszpanii – ok. 9 000 osób przedostało się, płynąc lub idąc pieszo, do hiszpańskiego autonomicznego miasta Ceuta; mając na uwadze, że reakcja humanitarna hiszpańskich sił bezpieczeństwa i sił zbrojnych, organizacji pozarządowych i mieszkańców Ceuty zapobiegła prawdziwej tragedii; mając na uwadze, że większość migrantów nielegalnie przekraczających granicę jest obywatelami Maroka; mając na uwadze, że tak dużego ruchu osób nie można postrzegać jako spontanicznego; mając na uwadze, że co najmniej 1 200 osób to małe dzieci bez opieki i wiele całych rodzin; mając na uwadze, że niektóre dzieci przybyły prosto ze szkoły i nie miały przy sobie dokumentów tożsamości w chwili przekraczania granicy;
- D. mając na uwadze, że 1 czerwca 2021 r. władze marokańskie podjęły decyzję o ułatwieniu powrotu wszystkim zidentyfikowanym marokańskim dzieciom bez opieki, które przebywają nielegalnie w Unii Europejskiej; mając na uwadze, że według Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji wiele osób już odesłano w ramach łączenia rodzin i pomocy w poszukiwaniu osób; mając na uwadze, że hiszpańskie władze w Ceucie otworzyły numer interwencyjny, aby łączyć dzieci i małoletnich bez opieki z ich rodzinami; mając jednak na uwadze, że wiele dzieci nadal przebywa na terenie Hiszpanii, np. w ośrodku w Tarajal oraz w ośrodkach recepcyjnych dla migrantów w Pinier i Santa Amelia, pod nadzorem autonomicznego miasta Ceuta, w celu ustalenia ich tożsamości oraz zweryfikowania ich sytuacji osobistej, narażenia na zagrożenia oraz ryzyka prześladowania i doznania nieodwracalnej szkody; mając na uwadze, że rodziny rozpaczliwie poszukują zaginionych dzieci; mając na uwadze, że może to prowadzić do dalszych zagrożeń dla rozwoju fizycznego, psychicznego, moralnego, duchowego i społecznego dzieci, jak zapisano w Deklaracji praw dziecka ONZ;
- E. mając na uwadze, iż większości dzieci niesłusznie wmówiono, że gwiazdy piłki nożnej grają w darmowym meczu w Ceucie i że jadą na wycieczkę szkolną;
- F. mając na uwadze, że we wszystkich działaniach i decyzjach, które dotyczą małoletnich bez opieki i ich dobrostanu fizycznego i psychicznego, należy przede wszystkim uwzględnić ich dobro; mając zatem na uwadze, że należy – za zgodą i z pomocą wszystkich zainteresowanych organów – ustalić tożsamość tych dzieci i w ramach odpowiedniej i zacieśnionej współpracy znaleźć ich rodziców lub bliskich krewnych oraz bezpiecznie odesłać je do rodzin zgodnie z wymogami prawa międzynarodowego, gdyż nie opuściły one celowo swoich rodzin; mając na uwadze, że w strategii UE na rzecz praw dziecka Komisja zaleciła państwom członkowskim wzmocnienie systemów opieki nad małoletnimi bez opieki, w szczególności przez udział w działaniach europejskiej sieci opieki; mając na uwadze, że zgodnie z Konwencją ONZ o prawach dziecka państwa przyjmujące muszą zagwarantować migrującym dzieciom wszystkie prawa, w tym w odniesieniu do kontroli granicznej i powrotu;
- G. mając na uwadze, że kryzys został wywołany przez Maroko z powodu kryzysu politycznego i dyplomatycznego po tym, jak przywódca Frontu Polisario Brahim Ghalil został przyjęty do hiszpańskiego szpitala ze względów humanitarnych z uwagi na stan zdrowia spowodowany wirusem COVID-19; mając na uwadze, że 2 czerwca 2021 r. przywódca Frontu Polisario przybył do Algierii;

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

- H. mając na uwadze, że w oficjalnych oświadczeniach wydanych przez Maroko 31 maja 2021 r. podkreślono, iż kryzys dwustronny nie jest związany z kwestią migracji; mając na uwadze, że marokański minister spraw zagranicznych początkowo przyznał, iż przyczyną kryzysu związanego z masowym wtargnięciem tysięcy osób, w tym dzieci, było przyjęcie przywódcy Frontu Polisario przez Hiszpanię; mając na uwadze, że w wydanym później oficjalnym oświadczeniu władze marokańskie przyznały, iż prawdziwym powodem było rzekomo dwuznaczne stanowisko Hiszpanii w sprawie Sahary Zachodniej;
- I. mając na uwadze, że na specjalnym posiedzeniu Rady Europejskiej 24 i 25 maja 2021 r. przywódcy UE potwierdzili swoje pełne poparcie dla Hiszpanii i podkreślili, że granice Hiszpanii są zewnętrznymi granicami UE; mając na uwadze, że sytuację w Ceucie omawiano również na posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych 18 maja 2021 r., na którym wysoki przedstawiciel unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa wyraził w imieniu UE pełną solidarność z Hiszpanią i wsparcie dla niej; mając na uwadze, że należy przestrzegać prawa międzynarodowego oraz zasady suwerenności, integralności terytorialnej i nienaruszalności granic państwowych;
- J. mając na uwadze, że mandat negocjacyjny do zawarcia umowy o readmisji z Marokiem został udzielony Komisji przez Radę w 2000 r.; mając na uwadze, że do dnia dzisiejszego nie sfinalizowano i nie przyjęto takiej umowy;
- K. mając na uwadze, że władze Maroka powinny ułatwić powrót prawie 13 tys. pracowników sezonowych, którzy utknęli na południu Hiszpanii i którzy powinni powrócić w nadchodzących tygodniach;
1. odrzuca wykorzystywanie przez Maroko kontroli granicznej i migracji, a w szczególności małych dzieci bez opieki, do wywierania nacisku politycznego na jedno z państw członkowskich UE; w szczególności ubolewa nad udziałem dzieci, małych dzieci bez opieki i rodzin w masowym przekraczaniu granicy z Maroka do hiszpańskiej Ceuty, co stwarza wyraźne zagrożenie dla ich życia i bezpieczeństwa; wyraża ubolewanie z powodu pogłębienia się kryzysu politycznego i dyplomatycznego, który nie powinien osłabić ani strategicznych, wielowymiarowych i uprzywilejowanych stosunków sąsiedzkich między Królestwem Marokańskim a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, ani długotrwałej, opartej na zaufaniu współpracy w dziedzinie walki z terroryzmem, handlu ludźmi i narkotykami, polityki migracyjnej i handlowej; uważa, że dwustronne spory między bliskimi partnerami należy rozwiązywać w drodze dialogu dyplomatycznego; wzywa do złagodzenia niedawnych napięć oraz do powrotu do konstruktywnego i wiarygodnego partnerstwa UE-Maroko; ponownie wyraża swoje poparcie dla dalszego rozwijania tych stosunków opartych na wzajemnym zaufaniu i szacunku; w związku z tym wzywa Maroko, aby przestrzegało swojego wieloletniego zobowiązania do zacieśnienia współpracy w zakresie zarządzania granicami i mobilności migracyjnej w duchu współpracy i dialogu; podkreśla znaczenie wzmocnienia partnerstwa UE-Maroko, które powinno uwzględniać potrzeby obu partnerów w sposób wyważony i na równych zasadach;
 2. z zadowoleniem przyjmuje działanie podjęte przez władze Maroka 1 czerwca 2021 r., którego celem jest ułatwienie ponownego wjazdu wszystkim zidentyfikowanym dzieciom bez opieki, które przebywają nielegalnie na terytorium Unii Europejskiej; wzywa Hiszpanię i Maroko do ścisłej współpracy w celu umożliwienia dzieciom łączenia się z rodzinami, które musi kierować się najlepszym interesem dziecka i odbywać się zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym, w szczególności z Konwencją o prawach dziecka ONZ, którą Maroko podpisało w 1990 r. i dwukrotnie ratyfikowało (w czerwcu i lipcu 1993 r.), oraz z odpowiednimi umowami między UE i jej państwami członkowskimi a Marokiem, w szczególności umową między Królestwem Hiszpanii a Królestwem Marokańskim o współpracy w dziedzinie zapobiegania nielegalnej migracji małych dzieci bez opieki, ich ochrony i uzgodnionego powrotu; przypomina, że zawsze należy chronić zasadę jedności rodziny i prawo do łączenia rodzin; podkreśla, że ścisła współpraca w zakresie wyzwań związanych z migracją leży we wspólnym interesie UE i Maroka; wzywa Królestwo Marokańskie do skutecznego wypełniania swoich zobowiązań, ponieważ kluczowe znaczenie ma zapewnienie bezpiecznego powrotu dzieci do ich rodzin przy jednoczesnej ochronie ich praw wynikających z prawa międzynarodowego;
 3. przypomina, że Ceuta jest zewnętrzną granicą UE, której ochrona i bezpieczeństwo dotyczą całej Unii Europejskiej; z zadowoleniem przyjmuje szybką reakcję Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, która zaoferowała środki na wsparcie rządu hiszpańskiego, aby pomóc mu sprostać wyzwaniom związanym z migracją, które pojawiły się w wyniku tego kryzysu; wzywa Komisję do zapewnienia nadzwyczajnych środków finansowych w celu rozwiązania sytuacji w Ceucie, w tym do sfinansowania dodatkowych możliwości schronienia dla dzieci bez opieki;
 4. wyraża pełną solidarność z mieszkańcami Ceuty i pochwała skuteczną i profesjonalną reakcję hiszpańskich organów bezpieczeństwa i wojska w autonomicznym mieście, a także organizacji pozarządowych i obywateli Ceuty, którzy poradzi sobie z kryzysem i pomogli uratować wiele istnień ludzkich; z zadowoleniem przyjmuje ochronę zapewnianą dzieciom bez opieki przez władze hiszpańskie zgodnie z prawem UE i Konwencją o prawach dziecka ONZ;

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

5. ponownie podkreśla skonsolidowane stanowisko UE w sprawie Sahary Zachodniej, które opiera się na pełnym poszanowaniu prawa międzynarodowego zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz na prowadzonym przez ONZ procesie politycznym mającym na celu osiągnięcie sprawiedliwego, trwałego, pokojowego i wzajemnie akceptowalnego rozwiązania wynegocjowanego przez obie strony;
 6. ponownie podkreśla nienaruszalność granic państwowych państw członkowskich UE oraz pełne i bezdyskusyjne poszanowanie integralności terytorialnej państw członkowskich UE jako podstawową zasadę prawa międzynarodowego i zasadę europejskiej solidarności; przypomina, że nie można tolerować podważania suwerenności terytorialnej państw członkowskich;
 7. wzywa Komisję i Królestwo Marokańskie do współpracy i jak najszybszego formalnego zawarcia umowy o readmisji między UE a Marokiem, zawierającej niezbędne gwarancje prawne; jest przekonany, że przyszła współpraca UE z krajami południowego wybrzeża Morza Śródziemnego powinna opierać się na długoterminowym celu, jakim jest zwalczanie podstawowych przyczyn nielegalnej migracji poprzez wzmocnienie rozwoju gospodarczego, inwestycje i tworzenie nowych możliwości zatrudnienia oraz promowanie wysokiej jakości edukacji dla wszystkich dzieci w tym regionie;
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Maroka.
-